

ROTTER PÅ LOFTET

Julen nærmede sig og den første sne var faldet. Tagene på husene var hvide og der lå små bunker af sne på fortovet.

På Æblevej nr. 7 boede familien Jensen. Familien bestod af far Søren, mor Sanne, sønnen Silas og datteren Emma – og så selvfølgelig katten hr. Olsen.

Det var aften, udenfor dalede sneen stille ned. Børnene legede på gulvet med deres legoklodser, far læste dagens avis og mor havde gang i strikktøjet.

I mørket oppe på huset loft, blev der pludselig lys – en lille nissefamilie var ankommet.

Nissefar havde en lygte i hånden, som kunne oplyse en del af loftet.
”Ja! Så er vi her!”, sagde nissefar.

Nissemor rynkede på næsen – ”Uf! Her er altså ikke særlig hyggeligt! Nissefar tror du, det er det rigtige sted?”

De to nissebørn så sig omkring , ” Her er hverken juletræ eller nissegrød!”

Nissefar tog et stykke papir frem fra lommen og brillerne på næsen, ”Jo! Det er rigtig nok! Æblevej nr. 7 – SE SELV!”

Nissemor læste: ” jo! Det er sandt, vi er kommet til det rigtige sted! Vi fejer bare gulvet, rydder lidt op og pynter med lidt julestads, så skal her såmænd nok blive rigtig julehyggeligt!”

De to nissebørn tog armene over kors og rystede på hovedet: ” IH! ALTSÅ – det er det samme hver jul – vi skal bare gøre rent og pynte op. Vi gider ikke holde jul mere – der er alligevel ingen der tror på jul og nisser mere!”

Nissemor gav de to nissebørn et ordentligt kram: ”Nu skal vi ikke være så sure ! dem der bor her! Skal nok komme til at tro på nisser – BARE VENT! – men først må vi gøre det lidt nissehyggeligt.

Alle gik nu i gang med at få gjort rent og man kan bedst gøre rent, når man synger en lille sang imens. De trallede og skrålede, ja; det gik ikke helt stille for sig.

Lige nedenunder i stuen, holdt mor Sanne op med at strikke: ”sch! Vær lige stille lidt – jeg syntes jeg hørte noget!”

Far Søren kiggede op fra avisen : ” pjat! Med dig – jeg kan ikke høre en pind!”

De to børn, Silas og Emma, var holdt op med at skramle med deres klodser:” Vi hørte også noget! Mor tror du ikke, det er nisser? Det er jo snart jul!”

Mor rystede på hovedet: ”Nej! Der findes ikke nisser – jeg syntes mere, det lød som mus eller rotter!”

Katten som lå krøllet sammen i sin kurv, rejste sig og skød ryg:” Var der nogen, der sagde mus?”

”Ja jeg er sikker på, jeg hørte mus oppe på loftet!”

Far Søren grinede:” Du hører syner! – tror du ikke, det var elefanter du hørte ?”
”sch! Der var det igen!”

Silas og Emma råbte i munden på hinanden: ” vi hørte det også! Der er altså noget på loftet!”

”Nu hørte jeg det også!” far Søren rejste sig fra stolen med et sæt, ” det lyder som rotter! Vi må hellere sende katten en tur på loftet!”

Katten hr. Olsen rejste sig fra kurven, strakte sig og slikkede sig om munden ved udsigten til en dejlig musesteg. Snigende uden en lyd bevægede den sig langsomt op trappen til loftet.

Katten hr. Olsen gjorde store øjne, da den kom op på loftet. Der - hvor der før bare var mørkt og koldt, var der pyntet med julehjerter og guirlander.

Da nisserne opdagede hr. Olsen, blev de så forskrækkede, at de gemte sig bag et par papkasser. Hr. Olsen sneg sig nærmere og hviskede: "Kom nu frem! I søde små rotter, så jeg kan æde jer!"

Nissefar så på nissemor: "den kat er skør! Han tror vi er rotter!"

Nissemor hoppede en ½ meter op i luften så gal blev hun: "Aldrig i hele mit lange nisseliv, er jeg blevet kaldt en ROTTE! Han skal få sig en lærestreg, den frække kat!" råbte hun og hev katten i halen!

"Miauuuuuuu!", hylede hr. Olsen

Nissemor stillede sig foran hr. Olsen med hænderne i siden og så vredt på ham: "Hvad bilder sådan en dum kat sig ind? Kalder os for rotter!"

"Du har da vist ikke set en rotte før!" grinede nissebørnene

Hr. Olsen rystede forbavset på hovedet: "Miaue! Hvis I ikke er rotter, hvad er I så?"

"VI ER DA NISSER!"

"NEJ! Det er I ikke – for der findes ikke nisser! BASTA!"

Nissefar hev sig i skægget; "ÅH NEJ! Verden er da rent af lave! Nu tror katte heller ikke på nisser mere!"

Nissemor vred sine hænder: "det er da ganske skrækkeligt! Snart er der heller ingen, der tror på julen mere!"

Nissebørnene fik tårer i øjnene: "Så får vi ingen flæskesteg eller julegrød og heller ingen julegaver! – eller JULESLIK!"

Hr.Olsen , hvis øjne blev store som tekopper: ” Hvad siger I ? ingen jul mere! Jeg elsker julemad!”

”Du bliver nød til at hjælpe os! Vi må få dine mennesker til at tro på nisser igen!” sagde nissefar.

”Miau” , det vil jeg gerne! Vi kan skal da ha JUL! – hvad skal jeg gøre?”

Nissemor fandt en rød nissehue, som hun gav hr. Olsen på: ” og så pynter vi dig med lidt julepynt!”

Alle 4 nisser dansede syngende rundt om katten: ” juletræet med sin pynt venter på vi får begyndt ”

Snart lignede hr. Olsen en rigtig julekat!

”så! Lille kat, nu er du rigtig fin – smut nu ned til menneskene og fortæl dem, at der hverken er mus eller rotter på loftet, men rigtige mennesker af kød og blod!”

Nede i stuen sad familien spændt og ventede på hr. Olsen skulle komme tilbage med en mus eller rotte.

Moren strikkede og så slet ikke op fra sit strikkesæt: " NÅ! Fangede du så de mus?"
"Jeg har ikke fanget en eneste mus!"

"Du er da vist en dårlig kat!" lød det bag avisen.

Mor lagde strikkesættet fra sig: " DU vil da ikke fortælle os, at du ikke engang kan fange en sølle lille mus!"

" ROTTE!" lød det fra faren.

Hr. Olsen gjorde et par dansetrin: " Der er hverken rotter eller mus på loftet!"
Børnene så forbavset på ham: " VAR det elefanter?"

"ELEFANTER! I må være tossede – elefanter bor da ikke på loftet, de bor i Afrika!
Det ved enhver da!"

Moren så forbavset på hr. Olsen : " Et eller andet må du da ha ædt! Siden du har pyntet dig med al vores julepynt!"

"Jeg har ikke ædt nogen eller noget! Men jeg har haft et hyggeligt møde med en nissefamilie!"

Moren lagde strikkesættet fra sig: " NISSEFAMILIE! Den kat er syg!"

"hr. Olsen må straks til dyrlægen!" råbte far, foldede avisen sammen og rejste sig fra stolen.

Børnene sad med åben mund og forbavsede øjne: " ER DER RIGTIGE NISSER PÅ LOFTET?"

" Hvor skulle de ellers være?"

" sådan rigtige lyslevende nisser i kød og blod?" spurgte børnene forbavset.

"JEPS! Helt ægte nisser med røde huer og træsko!" Hr. Olsen så rigtig vigtig ud, det var jo ham, der havde opdaget dem.

Børnene dansede rundt på gulvet: " JUHU! Så er julen alligevel ikke død!"

" Vil I gerne hilse på dem?"

"JAHHH!"

Faren så lidt gnaven ud: " Nu holder I altså op! DER FINDES IKKE NISSER, BASTA!"

I det samme kom nissefamilien syngende ned af trappen og ind i stuen.

"ÅH! Jeg besvimer!" moren dejsede om på gulvet, faren hoppede ½ meter op i luften af bare forbløffelse: " RIGTIGE NISSER – VÅGN OP MOR!"

Børnene gik hen til nisserne og spurgte forbavset : " Er I rigtige nisser – ikke af plastik eller robotter?"

Nissefar grinede: "Næh! Mine små venner, vi er såmænd helt almindelig nisser, just ankommet fra nisseland, for at holde jul her hos jer!"

Nissemor nikkede: " Vi er, som nisser altid har været!"

Så kom julen endelig – den gode gammeldags jul med nisser og hele molevitten

